

Oi Maijani, enkelini, kuinka voit mua
 niin rakastaa? ... Eilen aamulla, kun
 istuin junassa ja katselin ikkunasta ohitse
 kiitäviä näköaloja, selveni mulle alkia,
 kuinka käsittämättömän syvä sinua rakkaus
 tui on, ja silloin purskahdin itkun —
 hiljaiseen, kirkastamaan. Itkii itseni täh-
 den — ja se oli riemusta, sillä ansaitaan
 rakkautesi: niin palvelen ma Jumalaa ja
 niin jumeloin ma Sinua. Mutta itkii
 myös niitten kaikkien tähden, jotka eivät
 tunne minun onneani: mikseivät hylkää
 maailmaa ja mammonaa, astuakseen Jumalan
 valtakuntaan, mikseivät tiedä, mitä jalk:
 ka heitä odottaa: rakkaus? Mikseivät ym-
 märeä, mitä ihana olento nainen on —
 mikseivät usko hänen rakkautensa? ... Ojot
 tietäisivät, jos tietäisivät! ... Maailma rauh-
 ka, sinä huokailet rakkauden puutteesta,
 ja kumminkin on joku sinua jirsteen sitä ty-
 öä, sillä rakkaus on Jumala — mutta sokea
 ellessä et anna sen puitteja, kasvaa ja
 levittää tuoksuaan, vaan huokailet sen ensi

Ohnauksi, ammuksi, koiriitti myt ja kento, kuuuki on, niin jään kuu kuu oost

Tarkkaan.

elon ilmassa. — — —

Minun Maijani, minun Maijani, yhä
selvemmii me toisiamme tunnemme. Toi-
siammeko? Ei toisiamme, vaan itseämme, sel-
lä sinä olet minä ja minä olen sinä. Sen
hyväni minkä etsin, sen kauniin jonka kai-
paan, sen totuuden minkä tunnen, löydän si-
nussa, ja sinä olet minä. Meidän lem-
pimme ei ole leikkiä, se on rakkautta ja
valoa, se on elämää ja toimintaa — ja samet-
ta se on hienoa kuin keijukavaleen tanssi kuu-
tamassa. — — —

Tiedätkö, miksi meitä miellyttää Schu-
mann'in "Ligeunsterben"? Se kuuluu mus-
kalaiselämästä, ja he voivat valista rakastaa
kaikista maallisesta huolimatta, itse rakkau-
den tähden. Ja siinäkin sen runo on.

Sinua, Sinua, yksin Sinua, oi lemmittyäni!
— — —

Oi kuin kaikki ovat meille hyviä! Meidän
hellä rakas silitimme ja Isämme, ja kaikki
siellä Pietarissa ja kaikki täällä Helsingissä.
Tädille kerroin eilen, miksi olen Pietarissa jyj

kan sanoo: "no minä, kukaan pitää myös" kukaan minun jupakko."

var och hålla på min brud"), enemmän lufasin
kertosa toivon; eusia hän ei tahtonut uskoa,
mutta sitten hän hyönyli ja oli kovin iloi-
nen. Eusia moitti minua, että lapselle semmoi-
sia rupesin puhumaan, mutta kun sanoin, että
tyttö Maija tuli puoliausa, kuu Aitikiä eusia
hämmästyti, niin hän naurahki mielissään:
„voi, niitä tyttöjä!“ ja sitten hän tuumi: „
hän se hyvä, kun muorena ja on vakava; se estää
monesta turhundesta.“ ja tietysti hän lisäsi: „kun
nyt Maijasi kohte tulee tänne, niin täytyy minun
sua häntä nähdä“. Hänen nimensä on Maria
ja kutsutaan ^{tant} ~~tant~~ Mimmy. Hän on tempilätini,
en tiedä, miksen ole häälle ennen kertonut. —
Olin myös Hilda Auerin luona. Hän kätti kovin
ja oli aivan hämmäntä lähetyksistä; kirjoittaa
Aidille. Hän kohteli mua aivan kuin sukua-
liä ja oli sanomattoman herttainen, nyt hän
sanoi uskovansa, että Maija ja Pekka tule-
vat oikein onnellisiksi. Itse ja Tulo olivat haitti-
saa makeisista: „se on Maijasta“. — Samoin
Gerda ja Yrjö; kätökset he lähettävät. Ottavat
sinua tuloasi. Gerda toivoo myös kirjettä.

Kaikki kätökset Mariaa lähti julkaisemaan. "Kun vastataan" "sitten" ja "te" "min"